

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

52. Considerando & conferendo Peccatum Adami cum Passione Christi,
per quam illud expiatum est à Christo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

Eum ex omnibus anxietatibus & amaritudinibus Domini mei. usque huc Bernardus.

MODUS LII.

Quinquagesimus secundus Modus Domini-
cam Passionem meditandi esse potest
conferendo illam cum peccato Adami commi-
so, ab eo in Paradiso, quo omnem suam pro-
paginem perdidit. Quidquid enim ibi Adam
malè agendo commisit, hoc totum providen-
tissimâ quâdam contrapositione Dominus Iesus
Passione Doloribusque suis, excessivo quodam
dilectionis & afflictionis modo, abolevit & ex-
piavit.

1. Adam in Paradiso, sese vendidit abjectis-
simè diabolo, & ejus potestati: pro quo ut
Christus satisfaceret, ipse quoque vendi voluit,
adeò abjecto, & vili pretio, vendendique modo,
ac si vile non mancipium, sed jumentum inutilis-
que aliqua bestia foret. Ad hoc propositum
servire potest vox illa Osee. *Circumdedit me in
negotiatione Ephraim: & in dolo domus Israël.*

Osee 11. 2.

2. Adam in Paradiso, licentiosè extendit
manus suas ad decerpendum prohibitum arboris
fructum. Christus ideo manus suas ad vincula
dedit, ut istam manuum Adæ castigaret au-
daciam.

3. Adam excusso divinæ legis jugo, voluit
esse liber sicut Deus. Christus hanc audaciam
expiaturus & injuriam Dei refarturus, om-
nium sese voluntati, quin & pedibus subje-
cit, in totâ quidem Passione suâ, sed potissimum
in comprehensione. Unde illa vox ejus: *Con-
culcaverunt me inimici mei totâ die.*

Pf. 55. 12.

4. Adam

4. Adam peccando fecit se dignum, ut pro-
brosè exturbaretur è Paradiso. Ideo etiam Chri-
stus ignominiosissimè & violentissimè extractus
abreptusque est ex horto Olivetano.

5. Adam peccando, subjecit se suis terrenis &
brutis appetitibus & affectibus, ut serviliter ra-
ptaretur ab eis pro eorum libidine: etiam con-
trarationem & voluntatem: ita ut dicere debue-
rit, quòd unus ex ejus filiis, *Video aliam legem
in membris meis*, &c. Hoc Christus expiare in
sefe volens, voluit captus & vinctus ex horto ad
urbem, per urbem deinde, à tribunali ad tribu-
nal, non duci sed trahi, raptarique per terram,
sine ullo respectu: *Sicut exultant victores captā
pradā. En ista est dies, quam expectabamus, inve-
nimus, vidimus.*

Hierna.

6. Adam peccato incurrit maledictionem,
in labore & sudore vultus sui, & sterilitate terræ,
à qua panem suum erat extorturus potius, quàm
obtenturus. Huic vultus sudori atque labori
opposuit Dominus JESUS sudorem suum san-
guineum, & agoniam deprecationemque ad
aternum Patrem, & prostrationem super faciem
suam in terram.

7. Adam suo peccato ita inhonoravit Deum,
ut quodam modo ipsi DEO manu sua alapam
influxerit. Imaginem certè Dei ad quam crea-
tus erat, in se planè deformavit, ut nulli minùs
esset similis deinceps, quàm Deo. Propter hanc
alapam, Deo per Adam peccantem inflictam,
voluit Christus sibi multas quidem alias sed
unam illam nominatissimam, à Pontificis mini-
stro infligi. Quæ quidem alapa, ex suis circum-
stantiis, adèd fuit insolens & dura, ut eam fue-
rit

T 5

rit

3: Dux
Bick
ner: 288
Tomus III
N: V
58

rit impossibile & ab Angelis, & ab omni creatura dissimulari, nisi Christus Dominus omnibus patientiam imperasset, & totum Passionis suae decursum pacatè spectari iussisset.

8. Adam, cùm peccasset in Paradiso, requisitus à Deo: quid? quare fecisset? se quidem omniratione excusavit, in Deum autem culpam suam coniecit, eum authorem peccati fecit, suum peccatum agnoscere confiterique noluit: unde, neque Peccavi, neque Deus propitius esto, dixit: Christus, eâ de causâ, sisti iudicio Caiphæ primum voluit, ibi examinatus, abjuratus blasphemiae & mortis reus dictus est, consputus in faciem à procacissimis ministris est. Deinde stetit apud Iudicium Pilati, ibi accusationes, & falsa crimina sibi objecta audiit, ut pro se diceret causam, à Iudice monitus est, neque tamen respondit unum verbum, multò minùs in ullam culpam coniecit, quod utique potuit.

9. Adam in Paradiso peccavit desiderio sapiendi, & sciendi ut Deus. Christus Aeterna Sapiencia, & thesaurus scientiae Dei, voluit pro stulto iudicari & haberi, & tanquam talis tractari. Et veluti mente captus irrideri: & quidem ab ipso Rege Herode, ejusque universo satellitio, & tanquam talis toti Hieròsolymæ propinari.

10. Adam candidissimam innocentiae vestem, originalisque Justitiae, & gratiae stolam amisit. Eam Christus veste albâ, ab Herode indutus, eidem recuperavit, nobisque communicavit in Baptismo induendam.

11. Adam peccando postposuit Creatorem creaturae; Deum, uxori suae, cujus voci plus obedivit, quàm Divinae. Propterea Christus

fatis-

fatisfactorius Patri, postponi voluit Barabbæ seditioso, homicidæ, latroni. Overè semen Chanaan & non Juda, in manu ejus statera dolosa, calumniam dilexit. Projecit Israël bonum, inimicus persequetur eum.

Osee 12. 7.

Osee 9. 3.

12. Adam in Paradiso perdidit libertatem filiorum DEI: fecit autem se mancipium diaboli, & servum peccati, à quo enim quis superatus est, hujus & servus est. Propter hoc, Dei filius, vilissimi ad instar mancipii jumentique tractari sese permisit: submisit se flagellationi servili, sive servorum, & quidem nequam propriè: qui tamen fuit omnis & libertatis & ingenuitatis fons.

13. Adam in Paradiso furtum commisit, quantum in ipso fuit. Non solum quia fructum sibi à Domino prohibitum gustare clanculum præsumpsit: sed quia semetipsum, naturâ per omnia Dei servum & subditum, obedientiæ & potestati Domini sui naturalis subtraxit, immo & Divinitatem rapinam arbitratus, non minùs malitiôsè, quàm stultè appetiit, & invito Domino invadere voluit: Hoc totum furtum Christus in eâdem flagellatione, absolutissimo modo exolvit, & licèt esset æqualis Deo, non per rapinam, sed per identitatem, formam servi accepit, & scelus hominis in se ipso castigavit, consequenterque adæquatè sanavit.

14. Adam naturalis Rex fuerat totius mundi inferioris: futurus etiam olim mundi superioris: debebantque eum creaturæ omnes Dominum & Principem suum agnoscere: at jus istud ferè totum ita perdidit, ut loco servitii, omnes creaturæ eum fugiant, eique rebellent. Damnum hoc homi-

5: Drex
Bick
ner: 222
Tomus III
N. V
58

hominis, reparaturus Christus, verus cæli, & terræ Rex & Dominus, voluit fieri efformarique Rex quidam dolorosè ridiculus, & ridiculè dolorosus, sordidâ purpurâ indutus, coronâ spinâ coronatus, genuflexione, consputatione, alapis, capitis percussione sceptro arundineo, salutatione illusoriâ illusus: & ex Rege Regum, Rex virque dolorum factus.

15. Adam per suum peccatum, tam grandem confusionem incurrit, in suam ipsius nuditatem erubescens, voluerit se ipsius Dei oculis abscondere. Hanc probrosam nuditatis ignominiam devoraturus Christus, voluit in specie pænosi, illusi, semi, immo plenè nudi Dolorum Regis, universo populo ostendi, succlamante Pilato, *Ecce Homo*, quæ nuditas repetita est plenius in Crucifixione.

16. Adam per peccatum incurrit reatum mortis æternæ: à qua ut eum Christus liberaret, voluit ipse reus mortis iudicari, damnari, tum ab Judæis, tum à Pilato, tum ab universo populo, qui exclamavit, *Crucifigatur. Sanguis ejus super nos, & super filios nostros.*

17. Adam datum sibi præceptum unicum, facillimum, servare noluit, sed illud tanquam indignum se jugum, excussit, confregit, & abiecit. Christus Dominus in ejus contumaciæ remedium, subiit onus grave crucis, grave, inquam, non tantum naturali suo pondere, non tantum probrosissimæ & crudelissimæ mortis ratione, sed etiam omnium totius mundi scelerum superimposita ipsi farcinâ.

18. Adæ perditionis occasio fuit una arbor scientiæ boni & mali. In una quoque arbore Christus crucifigi morique voluit pro redemptione Adami, sui que totius generis, & sic delicias unius ligni, doloribus alterius ligni expiavit.

19. Adam gulâ peccavit, seseque cum suo genere perdidit. Christus pro eo peccato fel in escam accepit, & aceto potatus est, insuper extremâ siti cruciatus est, aded, ut eam inter summos alios dolores, unam solam præcipuè confessus & questus sit.

20. Adam adhæsit latroni diabolo, & ipse latro factus: unde illi dicitur: *Videbas furem, Ps. 49. 18. currebas cum eo;* sicut enim diabolus appetiit esse similis Altissimo in gloria: ita homo cupiit esse sicut Deus in sapientia. Propterea Christus verus licet per omnia Deus, inter duos tamen latrones crucifigi, inter illos pendere, cum illis deputari, & instar eorum mori voluit.

21. Adam per peccatum suum separavit se à Deo, eumque dereliquit, & à facie ejus fugit, seque abscondit: propter hoc dolendum, Christus separari voluit ab omnibus discipulis, amicis, creaturis: denique etiam ab ipso Patre Æterno. Unde ait. *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* *Matt. 27. 46.*

22. Adam per exiguum brevemque gustum peccati infelicis, ex immortalis factus est mortalis, amisso jure ad beatam immortalitatem, incurrit reatum mortis immortalis. Christus cum esset Deus & vita immortalis, induit mortalitatem naturæ

3: Dru
Bick
ner: w
Tomus III
N: V
58

turæ nostræ, & in ea etiam verissimam mortem subiit, propter Adamum ejusque posteros omnes, morte suâ eos vivificans in æternitatem beatam.

Hæc omnia considerata diligenter, ostendunt Adæ peccatum prorsus ex proposito suscepisse Christum sibi expiandum, & secundum omnes malitiæ ejus gradus, Passionis quoque sui gradus è contrariis in medelam ejus disposuisse. Ostendunt etiam, Adamo illi veteri, Christum Adamum novum, per omnia esse oppositum, adeoque vitam veteris, esse mortem novi, vitam novi, esse mortem veteris in nobis: propterea sicut portavimus imaginem veteris aliquando hominis: ita exspoliantes nos eam, oportet omnino portare imaginem novi Adæ, qui secundum DEUM creatus est. Ostendunt præterea Charitatem Christi eamque omninò supra modum, & usque ad nimietatem excessivam erga nos: quippe qui omnes reatus Patris nostri, & omnium etiam nostrum, non qualicunque modo sed cum infinito excessu expiavit abolevitque: oppositissimis autem bonis & gratiis nos vicissim cumulavit: ut vere ubi abundaverat delictum, superabundaret & gratia: & non esset sicut delictum ita & donum, sed infinities superaret misericordia miseriam, gratia offensam, redemptio culpam.

Ostendunt denique hæc eadem supra dicta, fecunditatem malitiæ & virulentiam omnis peccati; quidquid enim in hoc unico Adæ peccato reperitur mali, hoc totum ferè in unoquoque peccato reperitur; excepto, quòd illud fuerit peccatum capitalis,

pitis, virtus suum in progeniem descendentem traduentis: alia verò peccata sui transfusivâ malignantate sint destituta.

MODUS LIII.

Quinquagesimus tertius modus meditandi Dominicam Passionem esse potest, conferendo omnes vel plerosque Passionis Dominicæ articulos ordine historico ab Evangelistis descriptos, cum Prophetiis veteris Testamenti, in quibus exactè sunt à Sacris vaticibus prænuntiati. Est istiusmodi collatio apud Sanctos Patres non infrequens, saltem partialiter usurpata: quâ ex occasione Sanctus Hieronymus Isaiam Prophetam vocat Evangelistam veteris testamenti. Et Sanctus Augustinus etiam alicubi tractans locum Isaiæ, quo Christi Passio, non minùs graphicè quàm ab ipsis Evangelistis enarratur, non dubitat exclamare [*Evangelium, est an Prophetia?*] Quæ exclamatio posset fieri & de S. Job dictis, & de Davidicis quibusdam Psalmis, & de Jeremiæ Prophetæ non paucis sententiis, immo capitibus. Sanè in solis Threnorum ejus quatuor capitibus, invenire est totam Passionis Dominicæ historiam, quemadmodum subjectum Paradigma, satis, ni fallor, commodè rem ostendet.

Passio

5: Dru
Bick
ver: w
Tomus III
N: V
58